

зиаленъ учителъ въ София, обаче не успѣлъ да вземе изпита: науката и педагогическата практика поради високото си равнище у насъ надхвърлили неговитѣ възможности. Сега живѣе като пенсионеръ въ гр. Севлиево. Има отъ него редица публикации отъ наученъ и общественъ характеръ; нѣкои се отнасятъ специално за Севлиево.

Инженеръ Петъръ Ц. Абѣджиевъ — стр. 28. Роденъ на 1 августъ 1876 год. Следъ завършването на Севлиевското народно училище и „Априловската“ гимназия въ Габрово, въ 1894 год. е постъпилъ въ Гандския университетъ, следъ това въ Брюкселската политехника, която е завършилъ въ 1899 година.

Следъ завръщането си въ България, е служилъ като участъковъ инженеръ въ Търново, а после въ Севлиево, където проведе регулационния планъ на града. Билъ е н-къ на пѣтно-паважното отдѣление при столичната община и презъ 1910 год. е напусналъ службата и се е отдалъ на частна практика. Презъ 1911 год. е построилъ голѣмия баражъ на р. Искъръ надъ с. Панчерево.

Въ 1912 год. е билъ назначенъ бригаденъ инженеръ при отдѣлението за водитѣ, където е организиралъ службата по хидрографията.

Въ 1919 год., следъ войната, е билъ назначенъ за н-къ по водитѣ при М-вото на земедѣлието, където служи до края на 1924 год. Презъ това време се създаде закона за воднитѣ синдикати и държавната програма по водитѣ, започнаха се водостопанскитѣ проучвания за установяване язовирове по главнитѣ рѣки въ страната, учредиха се около 50 водни синдикати за напояване и силопроизводство. Като председател на Върховния съветъ по водитѣ, той допринесе за създаването на водния синдикатъ „Росица“, който бѣ подпомогнатъ съ отпускане на една сума отъ 3,000,000 лева за изграждането му.

Презъ 1931 год. като членъ-делегатъ на Съюза на общественитѣ електроснабдителни предприятия, той активно допринесе за свързването електрич. централа „Росица“ съ консомативния центъръ Габрово, като по тоя начинъ се осигури пласмента на енергията и стабилизира окончателно мероприятието на водния синдикатъ „Росица“.

По-после съ редъ сказки и статии проведе идеята за водоснабдяването на града съ подпочвени води, като въ послѣствие бѣ активенъ сътрудникъ на общинската управа въ осъществяването на Севлиевския водопроводъ.

Следъ голѣмото наводнение на р. Росица въ 1939 год., той предприе пропагандата за значението на язовира подъ с. Горско Косово, и положенитѣ усилия имаха голѣмия резултатъ: работитѣ по изграждането му сж вече започнати и той ще бѣде реализиранъ — ще напоява около 300 хиляди